

Ročník 1980

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 20

Vydána dne 1. července 1980

Cena

Obsah:

- 74. Nařízení vlády Československé socialistické republiky, kterým se vydává celní sazebník obchodního zboží
 - 75. Vyhláška federálního ministerstva národní obrany, kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení v oboru vojenského soudnictví
 - 76. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky
 - 77. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Umluvě o zákazu vojenského nebo jakéhokoli jiného nepřátelského použití prostředků měnících životní prostředí
 - 78. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd
 - 79. Vyhláška ministerstva kultury České socialistické republiky, kterou se zrušuje vyhláška Nejvyššího národního cenového č. 1392/1946 Č. l. l. o úplatách při provozování hudby
 - 80. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 71/1973 Sb., kterou se provádí zákon č. 68/1957 Sb., o uměním přerušování těhotenství
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
- Oznámení redakce
-

74

N A Ř Í Z E N Í V L Á D Y

Československé socialistické republiky

ze dne 26. června 1980,

kterým se vydává celní sazebník obchodního zboží

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 41 odst. 1 celního zákona č. 44/1974 Sb.:

§ 1

Z obchodního zboží se vyměřuje clo podle sazeb a měřítek stanovených celním sazebníkem obchodního zboží uvedeným v příloze k tomuto nařízení.

§ 2

Zrušuje se
1. vládní nařízení č. 32/1947 Sb., o úpravě všeobec-

ného celního sazebníku, ve znění pozdějších předpisů;

2. vládní nařízení č. 258/1949 Sb., o úpravě vysvětlivek k celnímu sazebníku, ve znění pozdějších předpisů.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1980.

Dr. Štrougal v. r.

75

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva národní obrany

ze dne 16. června 1980,

kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení v oboru vojenského soudnictví

Ministr národní obrany Československé socialistické republiky stanoví podle § 152 odst. 3 a § 153 odst. 1, s poukazem na § 12 odst. 14 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), v úplném znění vyhlášeném pod č. 148/1973 Sb.:

§ 1

Paušální částka nákladů trestního řízení, jež nese stát, uvedených v § 152 odst. 1 písm. c) a § 153 odst. 1 trestního řádu, činí

1. v trestním řízení vedeném proti vojákům v základní (náhradní) službě, pokud jim nebyl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výkon byl nařízen do nápravně výchovného ústavu,

a) došlo-li k vydání trestního příkazu, který zůstal v právní moci, 300 Kčs,

b) v ostatních trestních řízeních,

- nebyl-li přibrán znalec, 500 Kčs,
- byl-li přibrán znalec z jiného oboru než psychiatrie, 800 Kčs,¹⁾
- byli-li přibráni znalci psychiatři, 1100 Kčs,¹⁾

2. v trestním řízení vedeném proti vojákům v základní (náhradní) službě, pokud byli odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, jehož výkon byl nařízen do nápravně výchov-

ného ústavu, jakož i v řízení vedeném proti ostatním vojákům v činné službě, proti příslušníkům Sboru národní bezpečnosti a Sboru nápravné výchovy a proti ostatním osobám, odsouzeným vojenskými soudy,

a) došlo-li k vydání trestního příkazu, který zůstal v právní moci, 500 Kčs,

b) v ostatních trestních řízeních,

- nebyl-li přibrán znalec, 800 Kčs,
- byl-li přibrán znalec z jiného oboru než psychiatrie, 1200 Kčs,¹⁾
- byli-li přibráni znalci psychiatři, 1800 Kčs,¹⁾

§ 2

1. Zrušuje se vyhláška ministra národní obrany Československé socialistické republiky č. 71/1971 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení v oboru vojenského soudnictví.

2. Ustanovení § 1 se nevztahuje na náklady řízení ve věcech pravomocně skončených do 31. července 1980.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1980.

Ministr národní obrany ČSSR:

armádní generál **Dzúr** v. r.

¹⁾ Přibráním znalce se rozumí i vyžádání posudku od státního orgánu nebo státního ústavu podle § 110 trestního řádu, nikoliv však jeho odborné vyjádření podle § 105 odst. 1 druhé věty trestního řádu.

76

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 25. února 1980

**o Dohodě o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Maltské republiky**

Dne 10. září 1979 byla v Praze podepsána Maltské republiky. Dohoda vstoupila v platnost
Dohoda o kulturní spolupráci mezi vládou Čes- na základě svého článku 12 dnem 2. ledna 1980.
koslovenské socialistické republiky a vládou Českého znění Dohody se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Knižka v. r.

DOHODA

o kulturní spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maltské republiky

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Maltské republiky,

přejíce si posílit přátelské vztahy a porozu-
mění mezi oběma zeměmi a rozvíjet a podporo-
vat v duchu Závěrečného aktu Konference o bez-
pečnosti a spolupráci v Evropě vzájemnou spo-
lupráci v oblasti kultury, školství, vědy, sportu a
turistiky,

dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci
v oblasti vědy, školství, kultury, umění, osvěty,
hromadných sdělovacích prostředků, filmu, spor-
tu, turistiky a mezi vědeckými ústavy, jakož
i společenskými a mládežnickými organizacemi.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat spolupráci
a výměnu informací a zkušeností mezi kulturní-
mi a vědeckými ústavy, vzdělávacími a umělecký-
mi organizacemi svých zemí, a to zejména:

a) umožňováním vzájemných návštěv univerzit-
ních profesorů a učitelů odborných a vědec-
kých zařízení,

- b) pořádáním různých uměleckých výstav na
území smluvních stran, např. výstav obrazů,
grafiky a fotografií,
- c) pořádáním hudebních koncertů a koncertů
zpěváků, tanečních a jiných uměleckých vy-
stoupení,
- d) překládáním a vydáváním literárních a vě-
deckých děl,
- e) výměnou knih a jiných publikací z oblasti
kultury, např. o malířství, grafice, sochař-
ství, jakož i z oblasti společenských věd a
umění,
- f) výměnou informací o životě, přírodních pod-
mínkách a historických památkách svých ze-
mí s cílem šířit objektivní informace v učeb-
nicích, obrazových publikacích a vědeckých
pracích publikovaných v jazyce anglickém,
- g) výměnou informačních a statistických ma-
teriálů z oblasti školství, kulturní činnosti
mládeže, zejména dělníků, a materiálů o je-
jich příspěvku ke kulturnímu životu a národ-
nímu dědictví,
- h) umožňováním výměn odborníků z oblasti
kultury, archeologie a polygrafie,
- i) umožňováním výměn a uváděním umělec-
kých, dokumentárních a naučných filmů na

obchodním i neobchodním základě a účasti na mezinárodních filmových festivalech, pořádaných na území druhé strany.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat studium jazyků, kultury, literatury, historie, zeměpisu a umění druhé strany.

Článek 4

Smluvní strany budou v souladu se svými možnostmi poskytovat reciproční stipendia studentům a postgraduátům ke studiu na vysokých školách a jiných vzdělávacích zařízeních.

Článek 5

Smluvní strany prozkoumají možnosti, jak zajistit vykonaným studiem, složeným zkouškám a diplomům získaným na území jedné smluvní strany částečnou nebo úplnou platnost také na území druhé smluvní strany. Budou-li to považovat za nutné, uzavřou o tom zvláštní dohodu.

Článek 6

Smluvní strany budou v souladu s platnými předpisy svých zemí umožňovat přístup do archivů a knihoven.

Článek 7

Smluvní strany budou umožňovat účast představitelů druhé smluvní strany na vědeckých kongresech, konferencích archeologů a historiků, folkloristických festivalech a jiných akcích s mezinárodní účastí pořádaných na jejich území.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměny mezi tiskovými agenturami, rozhlaso-

vými a televizními organizacemi svých zemí na obchodním i neobchodním základě, zejména v oblasti pořadů a televizních filmů pro děti, dokumentárních pořadů, literárních a hudebních pořadů.

Článek 9

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti sportu, turistiky a mezi organizacemi mládeže.

Článek 10

Smluvní strany budou podporovat součinnost mezi svými národními komisemi pro spolupráci s UNESCO, jakož i výměnu materiálů.

Článek 11

Smluvní strany budou k provádění této dohody sjednávat na určitá období programy spolupráce, které budou zahrnovat konkrétně dohodnuté akce, jakož i finanční a organizační podmínky.

Článek 12

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Tato dohoda se sjednává na dobu pět let. Poté bude její platnost prodlužována vždy o dalších pět let, pokud ji některá ze smluvních stran písemně nevypoví nejméně šest měsíců před uplynutím probíhajícího období platnosti.

Tuto dohodu je možno měnit na základě souhlasu obou smluvních stran.

Dáno v Praze dne 10. září 1979 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém; přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické
republiky:

Milan Klusák v. r.

Za vládu

Maltské republiky:

Agatha Barbara v. r.

77

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 25. dubna 1980

**o Úmluvě o zákazu vojenského nebo jakéhokoliv jiného nepřátelského použití prostředků
měnících životní prostředí**

Dne 18. května 1977 byla v Ženevě podepsána Úmluva o zákazu vojenského nebo jakéhokoliv jiného nepřátelského použití prostředků měnících životní prostředí.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační lis-

tiny byly uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů dne 12. května 1978.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku IX odstavce 3 dnem 5. října 1978 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Český překlad textu Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

O M L U V A

**o zákazu vojenského nebo jakéhokoliv jiného nepřátelského použití prostředků
měnících životní prostředí**

Smluvní státy této úmluvy,

řídíce se zájmy upevnění míru a přejíce si přispět k zastavení závodů ve zbrojení a k dosažení všeobecného a úplného odzbrojení pod přísnou a účinnou mezinárodní kontrolou, k zbavení lidstva nebezpečí použití nových prostředků vedení války,

plně odhodlány pokračovat v jednáních za účelem dosažení účinného pokroku ve směru přijetí dalších opatření v oblasti odzbrojení,

uznávající, že vědeckotechnický pokrok může otevřít nové možnosti v oblasti působení na životní prostředí,

berouce v úvahu Deklaraci Konference Organizace spojených národů o životním prostředí přijatou ve Stockholmu dne 16. června 1972,

uvědomující si, že použití prostředků měnících životní prostředí pro mírové účely by mohlo zlepšit vzájemný vztah mezi člověkem a přírodou a napomohlo by zachování a zlepšení životního

prostředí ve prospěch současného a budoucích pokolení,

uvědomující si však, že vojenské nebo jakéhokoliv jiné nepřátelské použití takových prostředků by mohlo mít mimořádně zhoubné následky na blahobyt lidí,

přejíce si účinně zakázat vojenské či jakéhokoliv jiné nepřátelské použití prostředků měnících životní prostředí za účelem zhavit lidstvo nebezpečí takového použití a potvrzující své přání působit ve směru dosažení tohoto cíle,

usilující rovněž přispět k prohloubení důvěry mezi národy a k dalšímu ozdravení mezinárodní situace v souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů,

dohodly se na tomto:

Článek I

1. Každý smluvní stát této úmluvy se zavazuje neuchylovat se k vojenskému nebo jakému-

koliv jinému nepřátelskému použití prostředků měnících životní prostředí, které mají rozsáhlé, dlouhodobé nebo vážné následky jako prostředky ničení, způsobení škody nebo újmy kterémukoliv jinému smluvnímu státu.

2. Každý smluvní stát této úmluvy se zavazuje nenapomáhat, nepovzbuzovat a nepodněcovat jakýkoliv stát, skupinu států nebo mezinárodní organizaci k činnosti, která by odporovala ustanovením odstavce 1 tohoto článku.

Článek II

Pojem „prostředky měnící životní prostředí“ použitý v článku I se vztahuje na všechny prostředky vyvolávání změn — pomocí záměrného řízení přírodních procesů — dynamiky, složení nebo struktury Země, včetně její bioty, litosféry, hydrosféry, atmosféry nebo kosmického prostoru.

Článek III

1. Ustanovení této úmluvy nebrání použití prostředků měnících životní prostředí pro mírové účely a nedotýkají se všeobecně uznávaných zásad a použitelných pravidel mezinárodního práva týkajících se takového použití.

2. Smluvní státy této úmluvy se zavazují napomáhat co možná nejširší výměně vědeckých a technických informací o využívání prostředků měnících životní prostředí pro mírové účely a mají právo účastnit se takové výměny. Smluvní státy této úmluvy, které jsou s to tak učinit, budou přispívat jednotlivě nebo společně s jinými státy nebo mezinárodními organizacemi k mezinárodní hospodářské a vědecké spolupráci v oblasti zachování, zlepšení a mírového využívání životního prostředí s náležitým přihlédnutím k potřebám rozvojových oblastí světa.

Článek IV

Každý smluvní stát této úmluvy se zavazuje přijmout v souladu se svým ústavním postupem všechna opatření, která bude považovat za nezbytná za účelem zákazu a zabránění jakékoliv činnosti porušující ustanovení této úmluvy kdekoli v rámci své jurisdikce nebo kontroly.

Článek V

1. Smluvní státy této úmluvy se zavazují k vzájemným konzultacím a spolupráci při řešení jakýchkoliv otázek, které mohou vzniknout v souvislosti s cíli nebo v souvislosti s plněním ustanovení této úmluvy. Konzultace a spolupráce v souladu s tímto článkem mohou být prováděny rovněž prostřednictvím příslušných mezinárodních procedur v rámci Organizace spojených národů a v souladu s její Chartou. Tyto mezinárodní procedury mohou zahrnovat využívání služeb příslušných mezinárodních organizací a rovněž Poradního výboru znalců, o němž se hovoří v odstavci 2 tohoto článku.

2. K účelům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku svolává depozitář do jednoho měsíce po obdržení žádosti kteréhokoliv smluvního státu zasedání Poradního výboru znalců. Každý smluvní stát může jmenovat svého znalce do výboru, jehož funkce a jednací řád jsou uvedeny v Příloze, která je nedílnou součástí této úmluvy. Výbor předá depozitáři shrnující dokument o jím zjištěných skutečných okolnostech a nezbytně zahrnující všechna stanoviska a informace předložené výboru během jeho zasedání. Depozitář rozešle tento dokument všem smluvním státům.

3. Každý smluvní stát této úmluvy, který má důvod se domnívat, že kterýkoliv jiný smluvní stát svým jednáním porušuje závazky vyplývající z ustanovení Úmluvy, může podat stížnost Radě bezpečnosti Organizace spojených národů. Tato stížnost musí obsahovat veškeré informace vztahující se k takovému případu a rovněž všechny možné důkazy potvrzující její oprávněnost.

4. Každý smluvní stát této úmluvy se zavazuje spolupracovat při provádění jakýchkoliv šetření, která mohou být podniknuta Radou bezpečnosti v souladu s ustanoveními Charty Organizace spojených národů na základě obdržené stížnosti. Rada bezpečnosti bude o výsledcích šetření informovat smluvní státy Úmluvy.

5. Každý smluvní stát této úmluvy se zavazuje poskytovat nebo podporovat pomoc v souladu s ustanoveními Charty Organizace spojených národů, kterémukoliv účastníkovi Úmluvy, který o pomoc požádá, jestliže Rada bezpečnosti přijme rozhodnutí o tom, že tento účastník byl nebo pravděpodobně bude poškozen následkem porušení Úmluvy.

Článek VI

1. Kterýkoliv smluvní stát může navrhnout změny v této úmluvě. Znění každé navrhované změny musí být předloženo depozitáři, který je neprodleně rozešle všem smluvním státům Úmluvy.

2. Změna vstupuje v platnost pro každý smluvní stát, který ji přijal, jakmile listiny o jejím přijetí u depozitáře uloží většina smluvních států. Poté pro každý zbývajících smluvních států vstoupí změna v platnost dnem uložení jeho listiny o jejím přijetí.

Článek VII

Tato úmluva bude mít neomezenou dobu platnosti.

Článek VIII

1. Po pěti letech od vstupu této úmluvy v platnost svolá depozitář do Ženevy (Švýcarsko) konferenci smluvních států Úmluvy. Konference posoudí působení této úmluvy, aby se ujistila, že jsou plněny její cíle a ustanovení, a zvláště po-

soudí účinnost ustanovení článku I, odstavce 1 při odstraňování nebezpečí vojenského nebo jakéhokoliv jiného nepřátelského použití prostředků měnicích životní prostředí.

2. S přestávkou nejméně pěti let poté může většina smluvních států této úmluvy tím, že předloží návrh v tomto smyslu depozitáři, dosáhnout svolání konference se stejnými cíli.

3. Nebude-li v souladu s odstavcem 2 tohoto článku konference svolána do deseti let po ukončení předešlé hodnotící konference, požádá depozitář všechny smluvní státy této úmluvy o jejich názor na svolání takové konference. Pokud se jedna třetina nebo deset smluvních států, podle toho, který počet je nižší, vysloví kladně, učiní depozitář neprodleně opatření ke svolání konference.

Článek IX

1. Tato úmluva bude otevřena k podpisu všem státům. Každý stát, který Úmluvu nepodepíše před jejím vstupem v platnost v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může k ní kdykoliv přistoupit.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci státy, které ji podepsaly. Ratifikační listiny a listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

3. Tato úmluva vstoupí v platnost poté, kdy ratifikační listiny u depozitáře uloží v souladu s odstavcem 2 tohoto článku dvacet vlád.

4. Pro státy, jejichž ratifikační listiny nebo listiny o přístupu budou uloženy po vstupu této úmluvy v platnost, vstoupí Úmluva v platnost dnem uložení jejich ratifikačních listin nebo listin o přístupu.

5. Depozitář bude neprodleně informovat všechny státy, které tuto úmluvu podepsaly a k ní přistoupily, o datu každého podpisu, datu uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, datu vstoupení Úmluvy v platnost a též o všech jejích změnách a o obdržení jiných sdělení.

6. Tato úmluva bude registrována depozitářem v souladu s článkem 102 Charty Organizace spojených národů.

Článek X

Tato úmluva, jejíž anglický, arabský, čínský, francouzský, ruský a španělský text jsou stejně autentické, bude uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů. Řádně ověřené kopie této úmluvy depozitář předá vládám států, které Úmluvu podepsaly a k ní přistoupily.

Na důkaz toho níže podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, tuto úmluvu podepsali.

Dáno v šesti vyhotoveních, v Ženevě dne osmáctého května roku tisícího devítistého sedmdesátého sedmého.

ratifikační listiny u depozitáře uloží v souladu

PŘÍLOHA K ÚMLUVĚ

PORADNÍ VÝBOR ZNALCŮ

1. Poradní výbor znalců učiní příslušná opatření k zjištění skutečností a poskytne znalecký posudek k jakémukoliv problému vznesenému podle článku V, odstavec 1 této úmluvy smluvním státem žádajícím o svolání výboru.

2. Práce Poradního výboru znalců bude organizována takovým způsobem, aby mu umožňovala vykonávat funkce určené v odstavci 1 této přílohy. Výbor rozhodne o procedurálních otázkách vztahujících se k organizaci jeho práce podle možnosti shodou názorů, a nebude-li to možné, většinou přítomných a hlasujících. O podstatných otázkách se nebude hlasovat.

3. Výboru bude předsedat depozitář nebo jeho představitel.

4. Každého znalce může na zasedáních doprovázet jeden nebo více poradců.

5. Každý znalec bude mít právo vyžádat si prostřednictvím předsedy od států a mezinárodních organizací takové informace a pomoc, které znalec považuje za žádoucí k tomu, aby výbor vykonal svou práci.

78

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 28. dubna 1980

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt o spolupráci
v oblasti zdravotnictví a lékařských věd**

Dne 18. prosince 1979 byla v Kuvajtu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 dnem 11. března 1980.

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Státu Kuvajt o spolupráci v oblasti
zdravotnictví a lékařských věd**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Státu Kuvajt,

přejíce si rozvíjet vztahy a spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti zdravotnictví a lékařských věd,

se dohodly následovně:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat spolupráci a výměnu zkušeností v oblasti zdravotnictví a lékařských věd tak, aby tato spolupráce přispívala k dalšímu zlepšení zdraví lidu obou zemí.

Článek 2

Smluvní strany si budou vyměňovat zkušenosti získané při organizaci a řízení zdravotní péče, zejména v oblasti prevence, léčby, hygieny, protiepidemické péče, zdravotnické výchovy a používání lékařských nástrojů a léků.

Článek 3

Smluvní strany si budou vyměňovat materiály a informace o konferencích a shromážděních, týkajících se otázek zdravotnictví. Bude-li se konat shromáždění mezinárodního charakteru v ob-

lasti zdravotnictví nebo lékařských věd na území jedné ze smluvních stran, tato strana pozve druhou smluvní stranu k účasti na tomto shromáždění.

Článek 4

Smluvní strany si budou vyměňovat seznamy odborné literatury a zdravotnických filmů z oblasti zdravotnické výchovy.

Článek 5

S cílem společného boje proti infekčním chorobám si obě smluvní strany budou periodicky vyměňovat přehledy o epidemiologických situacích, zkušenostech z prevence, diagnostiky a léčby takových chorob.

Článek 6

Smluvní strany budou rozvíjet a prohlubovat spolupráci mezi výzkumnými ústavy, lékařskými školami a jinými zdravotnickými institucemi výměnou zkušeností.

Článek 7

Smluvní strany budou spolupracovat v oblasti odborné výchovy zdravotnických pracovníků, zejména podporou:

1. výměn lékařů a jiných zdravotnických pracovníků za účelem doškolování nebo dosažení specializace, jakož i za účelem studia určitých druhů chorob,

2. výměn učebních pomůcek a pedagogických zkušeností z oblastí zdravotnictví.

Článek 8

Československá strana pomůže při provádění zdravotnických programů Kuvajtu, zejména:

1. vysláním specialistů pro zřizování, organizaci a řízení zdravotnických zařízení, jakož i jiných zdravotnických odborníků na základě žádosti příslušných kuvajtských orgánů a za podmínek předem dohodnutých;

2. pomocí při výchově kuvajtských zdravotnických pracovníků vysláním československých odborníků a lékařů-pedagogů do Kuvajtu za tímto účelem nebo nabídnutím dalšího vzdělávání kuvajtským zdravotnickým pracovníkům v Československé socialistické republice.

Článek 9

Příslušné orgány a instituce smluvních stran budou přijímat občany druhé strany na léčení ve svých lékařských zařízeních v rozsahu a za podmínek, které budou dohodnuty v prováděcích plánech podle článku 10 této dohody.

Článek 10

K provádění této dohody budou smluvní strany sjednávat prováděcí plány spolupráce na určité časové období.

Článek 11

Smluvní strany si vzájemně uhradí náklady vynaložené na spolupráci podle ustanovení této dohody na základě následujících zásad:

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Emil **Matejíček** v. r.

ministr zdravotnictví

Slovenské socialistické republiky

1. seznamy odborné literatury a zdravotnických filmů, učební pomůcky, názorné a jiné pomůcky pro lékařskou výchovu budou vyměňovány bezplatně;

2. úhrada nákladů spojených se vzájemným vysláním delegací nebo účastníků konferencí a shromáždění bude dohodnuta v jednotlivých prováděcích plánech spolupráce uzavřených podle článku 10 této dohody;

3. náklady spojené s vysláním a pobytem lékařů a jiného zdravotnického personálu na území druhé smluvní strany ponese strana, v jejíž prospěch nebo na jejíž žádost byly tyto osoby vyslány;

4. náklady spojené s poskytováním léčení v souladu s článkem 9 této dohody ponese strana vysílající osoby na léčení;

5. nezbytné léčení při náhlém onemocnění nebo úrazu bude občanům druhé smluvní strany poskytnuto bezplatně.

Článek 12

Tato dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Tato dohoda se uzavírá na dobu pěti let. Její platnost se bude prodlužovat vždy na další pětiletá období, pokud ji některá ze smluvních stran písemně nevypoví nejméně šest měsíců před skončením probíhajícího období platnosti.

Dáno v Kuvajtu dne 18. prosince 1979 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce českém, arabském a anglickém, přičemž všechna znění mají stejnou platnost. V případě rozdílného výkladu bude rozhodující znění anglické.

Za vládu

Státu Kuvajt:

Abdul **Rahman A.**

Al Awadi v. r.

ministr veřejného zdravotnictví Státu Kuvajt

79**VYHLÁŠKA****ministerstva kultury České socialistické republiky**

ze dne 17. června 1980,

**kteřou se zrušuje vyhláška Nejvyššího úřadu cenového č. 1392/1946 Ú. I. I.,
o úplatách při provozování hudby**

Ministerstvo kultury České socialistické republiky stanoví podle § 43 odst. 2) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev v dohodě s příslušnými ústředními orgány federace a republiky:

§ 1

Ustanovení vyhlášky č. 1392/1946 Ú. I. I.,

o úplatách při provozování hudby, která jsou dosud v platnosti,¹⁾ se zrušují.**§ 2**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1980.

Ministr:

Doc. Dr. Klusák CSc. v. r.

¹⁾ Vyhláška pozbyla platnosti pro hudebníky z povolení výnosem býv. MŠK ze dne 1. 6. 1960, čj. 20 886/60 E I/2 (reg. v částce č. 15/1962 a ve vyhlášce č. 129/1967 Sb., pol. XII/131).

80

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 6. června 1980,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 71/1973 Sb., kterou se provádí zákon č. 88/1957 Sb.,
o umělém přerušení těhotenství**

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky podle § 7 zákona č. 68/1957 Sb., o umělém přerušení těhotenství:

Čl. I

Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 71/1973 Sb., kterou se provádí zákon č. 68/1957 Sb., o umělém přerušení těhotenství, se mění a doplňuje takto:

1. § 3 odstavec 4 zní:

„(4) Ženám, které mají nebo vychovávají nejmeně 3 děti, je možno povolit umělé přerušení těhotenství, i když jim již bylo v posledních 12 měsících těhotenství uměle přerušeno, jestliže od jeho přerušení uplynulo alespoň 6 měsíců.“.

2. V § 3 v odstavci 5 se na konci věty připojují tato slova:

„a výjimečně u prokázaných těžkých nevyléčitelných poruch tělesného nebo duševního vývoje plodu do konce 26. týdne těhotenství.“.

3. V § 3 za odstavec 5 se vkládá odstavec 6, který zní:

„(6) V případech, kdy k otěhotnění došlo v důsledku selhání intrauterinní antikoncepce nebo kdy těhotenství a porod může vést k podstatnému zhoršení tělesného nebo duševního zdraví ženy nebo k mimořádnému zhoršení sociální situace rodiny, se umělé přerušení těhotenství povolí, i když této ženě již bylo v posledních 12 měsících těhotenství uměle přerušeno.“.

4. Bod 14 přílohy k vyhlášce včetně nadpisu zní:

„14. GENETICKÉ

a) Závažné dědičné choroby a vývojové vady, jejichž riziko poškození plodu převyšuje 10 %.

U syndromů semiletálních nebo vedoucích k nutnosti azylového ošetřování výjimečně i při riziku nižším.

b) Faktory s prokázanými mutagenními a teratogenními účinky pro plod (zejména prokázané užívání léků s mutagenním či teratogenním účinkem, profesionální expozice chemickým látkám s mutagenním a teratogenním účinkem a nadměrná expozice ionizujícímu záření).

Poznámka: Zhodnocení genetické prognózy provádí příslušné oddělení lékařské genetiky nemocnice s poliklinikou III. typu. K žádosti o umělé přerušení těhotenství podle písmene b) předloží žena potvrzení lékaře, který lék předepsal, s uvedením diagnózy, data vystavení receptu a předepsané dávky, při profesionální expozici a expozici ionizujícímu záření data a dávky expozice a dále vyplněnou zprávu o nežádoucím účinku léku.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1980.

První náměstek ministra:

Doc. MUDr. Jirouš CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo priemyslu Slovenskej socialistickej republiky

po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí a Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky vydalo podľa § 12 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení **úpravu č. 3/80-E z 20. 2. 1980, ktorou sa mení a dopĺňa úprava č. 1/1979-E z 1. 2. 1979 o zaradení zamestnaní na účely dôchodkového zabezpečenia do I. a II. pracovnej kategórie**, registrovaná v číastke 30/1979 Zbierky zákonov.

Úpravou sa mení a dopĺňa rezortný zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie v súvislosti s dôchodkovým zabezpečením.

Úprava nadobúda účinnosť dňom uverejnenia oznámenia o jej vydaní v Zbierke zákonov.

Úprava bola uverejnená vo Vestníku Ministerstva priemyslu SSR č. 5/4/1980 a možno do nej nahliadnuť na Ministerstve priemyslu Slovenskej socialistickej republiky a na útvaroch ekonomiky práce a miezd ním riadených organizácií.

Český svaz spotřebních družstev

vydal

1. podle § 12 odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, **směrnice o mzdovém zvýhodnění pracovníků organizací spotřebního družstevnictví pracujících ve vybraných oblastech v pohraničí.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 28 ve Věstníku Svazu spotřebních družstev, částka 20/1970; stanoví možnosti poskytování mzdového zvýhodnění pracujícím v organizacích spotřebního družstevnictví v obvodech zařazených do I. a II. kategorie podle opatření č. 12/1970 Ú. v. ČSR.

Směrnice nabýly účinnosti dnem 1. ledna 1971;

2. podle čl. 4 stanov ČSSD a § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice pro odměňování nákupní činnosti v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 13 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 8/1972; vztahují se na pracovníky provádějící a zajišťující nákupní činnost v organizacích spotřebního družstevnictví.

Směrnice nabýly účinnosti dnem 1. července 1972;

3. podle § 239 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 153/1969 Sb., **směrnice, kterými se stanoví podmínky pro uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr a zásady pro odměňování pracovníků činných na základě těchto dohod.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 5 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 3/1972; vztahují se na uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr organizacemi spotřebního družstevnictví a na udělování souhlasů organizacemi jejich pracovníkům k uzavírání dohod s jinými organizacemi. Nevztahují se však na případy, kdy organizace spotřebního družstevnictví uzavírají s pracovníky smlouvy k vytvoření nebo užití díla, které je předmětem autorského práva (podle zákona č. 35/1965 Sb.).

Směrnice nabýly účinnosti dnem 1. března 1972;

4. podle § 95 a 98 odst. 1 zákoníku práce **směrnice o nařizování práce přes čas a o pracovní pohotovosti.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 4 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 3/1974.

Směrnicemi se upravuje nařizování práce přes čas a pracovní pohotovosti v organizacích spotřebního družstevnictví.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1974;

5. podle § 95 a 98 zákoníku práce **směrnice, kterými se mění směrnice č. 4/1974 Věstníku ČSSD, o nařizování práce přes čas a o pracovní pohotovosti.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 27 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev částka 12/1976.

Směrnicemi se mění ustanovení § 7 odst. 2 směrnic č. 4/1974 v tom smyslu, že nařízená pohotovost na pracovišti i mimo pracoviště se do pracovní doby nezapočítává.

Směrnice nabyly účinnosti v organizacích, ve kterých byla uplatněna soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 193/1974 dnem 1. října 1976 a u ostatních organizací dnem, který určil Český svaz spotřebních družstev;

6. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **směrnice o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 5 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 4/1976.

Směrnice se vztahují na obchodně provozní pracovníky, na cukráře, zaučené cukráře v povolání dělníků v potravinářském průmyslu a na řezníky a uzenáře pracující v prodejnách, v provozovnách veřejného stravování a centrálních výrobnách a dále na dělníky ve skladech a na manipulační dělníky, kteří pracují v provozních jednotkách, a na truhláře v prodejnách nábytku v organizacích spotřebního družstevnictví, ve kterých se na základě rozhodnutí Českého svazu spotřebních družstev uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 193/1974.

Směrnice nabyly účinnosti v jednotlivých organizacích dnem, který určil Český svaz spotřebních družstev;

7. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **směrnice, kterými se mění směrnice č. 5/1976 Věstníku ČSSD o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 4 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 4/1976; mění se jimi ustanovení § 12 a odstavec 14 přílohy č. 2.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. května 1978 s výjimkou SD Včela, kde den účinnosti stanovil zvláštním opatřením Český svaz spotřebních družstev;

8. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice o odměňování pracovníků podílovou mzdou v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 6 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 4/1976.

Směrnicemi se upravuje odměňování pracovníků na pracovištích, kde není možno spolehlivě zjišťovat využití pracovního času a kde v zájmu zjednodušení práce a řízení pracovník sám organizuje práci, zejména v provozních jednotkách s jedním, výjimečně se dvěma pracovníky, kde je stanoven minimální závazný rozsah otevírací doby, kterou pracovník může prodloužit podle potřeb provozu, dále v horských provozovnách restauračního stravování s nejvýše osmi pracovníky v ročním průměru a v sezónních provozovnách pro kolektiv s nejvýše osmi pracovníky, dále potom při doplňkovém a příležitostném prodeji a při zajišťování služeb pro obyvatelstvo.

Směrnice nabyly účinnosti dnem, který v jednotlivých organizacích určil Český svaz spotřebních družstev;

9. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **směrnice o odměňování dělníků v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 7 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 4/1976. Vztahují se na dělníky, řidiče a závozníky silničních motorových vozidel, hlídače, vrátné a členy závodních stráží v organizacích spotřebního družstevnictví, ve kterých se na základě rozhodnutí Českého svazu spotřebních družstev uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 193/1974.

Směrnice nabyly účinnosti dnem, který v jednotlivých organizacích stanovil Český svaz spotřebních družstev;

10. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice, kterými se mění a doplňují směrnice č. 7/1976 Věstníku ČSSD o odměňování dělníků v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 19 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 15/1979; mění se jimi ustanovení § 21 [zvláštní ustanovení pro řidiče silničních motorových vozidel] a některá ustanovení v příloze č. 1 a č. 2.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1980;

11. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **směrnice o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 8 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 4/1976; vztahují se na technickohospodářské pracovníky v organizacích spotřebního družstevnictví, ve kterých se na základě rozhodnutí Českého svazu spotřebních družstev uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 193/1974.

Směrnice nabyly účinnosti dnem, který v jednotlivých organizacích určil Český svaz spotřebních družstev;

12. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice, kterými se mění a doplňují směrnice č. 8/1976 Věstníku ČSSD o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 25 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 12/1976; mění se jimi některá ustanovení přílohy č. 1, č. 2 a č. 3. Nabývají účinnosti v organizacích spotřebního družstevnictví, v nichž platí směrnice č. 8/1976 dnem 1. října 1976 a v ostatních organizacích dnem, který určil Český svaz spotřebních družstev;

13. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice, kterými se mění a doplňují směrnice č. 8/1976 Věstníku ČSSD o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 7 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 7/1978; mění se jimi znění odstavce 4 § 3 a některé úpravy v přílohách č. 1, č. 2 a č. 3.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. srpna 1978;

14. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 139 zákoníku práce **směrnice o odměňování některých vedlejších činností a poskytování některých odměn v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 9 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 4/1976; vztahují se na pracovníky organizací spotřebního družstevnictví, ve kterých se na základě rozhodnutí Českého svazu spotřebních družstev uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 193/1974.

Směrnice nabyly účinnosti v jednotlivých organizacích dnem, který určil Český svaz spotřebních družstev;

15. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, k provedení § 5 odst. 9 vyhlášky č. 93/1979 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení žáků a učňů připravujících se na dělnická povolání v učebních a studijních oborech, **směrnice o odměňování učňů v období odborného rozvoje v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 13 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 10/1979. Vztahují se na učně v učebních oborech: prodavač smíšeného zboží, prodavač potravinářského zboží, prodavač průmyslového zboží, prodavač elektrotechnického zboží, prodavač drogistického zboží, kuchař, číšník, kuchař-číšník, kteří vykonávají v období odborného rozvoje produktivní práce v provozních jednotkách.

Směrnice nabylly účinnosti dnem 1. září 1979;

16. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **směrnice pro poskytování osobního ohodnocení dělníkům v organizacích spotřebního družstevnictví.**

Směrnice byly publikovány pod poř. č. 7 ve Věstníku Českého svazu spotřebních družstev, částka 5/1979; nabylly účinnosti dnem 1. června 1979.

Do všech těchto předpisů je možno nahlédnout u Českého svazu spotřebních družstev, u krajských výborů Českého svazu spotřebních družstev, u jednotlivých spotřebních družstev a podniků ČSSR.

OZNÁMENÍ REDAKCE

Redakce Sbírky zákonů oznamuje, že celní sazebník obchodního zboží, jak je uveden v § 1 nařízení vlády č. 74/1980 Sb., se uveřejňuje jako samostatná příloha Sbírky zákonů.

Zájemci si ji mohou objednat ve Statistickém a evidenčním vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 18 Praha 1, Malá Strana, Tržiště 9 a v Statistickom a evidenčnom vydavateľstve tlačív, n. p., 891 17 Bratislava, ul. Obrancov mieru č. 2. Příloha bude obsahovat 960 tiskových stran formátu A 4.